

TEKOPYHYTTÄ

Paljon puhuvalla otsikollani haluan herätellä meitä katselemaan sisimpäämme. On nimittäin helppo mieltää toisen kohdalle kritisoivat lauseet tai sanat, mutta oman itsemme saatamme unohtaa niiden ulkopuolelle.

Mutta, että tunnistaissimme tekopyhyden olemuksen, on meidän hieman tutkittava tuota sanaa. Lähtökohteisesti sanan alku "teko" kertoo meille aitouden vastakohtasta ja teeskentelystä. Tiedämmehän Jumalassa olevan pyhyysarvoja, joita Hän tahtoo istuttaa myös ihmislapsiin.

Ihmisen nähdessä, miten kunniakasta on elää näiden pyhyysarvojen mukaan, hän alkaa tuottaa näitä hedelmiä, ikään kuin "omenapuu alkaisi tuottaa banaaneja."

Asioiden oikein tekemisessä ei sinänsä ole mitään väärää, mutta vasta Jumalan antaessa niihin pyhyiden leimansa, alkavat ne toimia kokonaisuudessa, jolla taasen on jatkuvuutta Jumalan voimassa Hänen valtakunnassaan. Voimme puhua lähteestä tai purosta, johon puu kurottaa juurensa saadakseen raikasta vettä ravinnokseen.

Hyvyyden todellinen lähde on Jumala. Voimmehan lukea Jumalan Hengen vaikuttamasta ja kasvattamasta Hengen hedelmästä, joka pitää sisällään rakkauden, rauhan, ilon, pitkämielisyyden jne.

*"Hengen hedelmä taas on rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, säävyisyys, itsensä hillitseminen." Gal.5:22 [*JKR]*

Voit kysyä, että voiko Jumalan Hengellä täytetyssä ihmisessä olla tekopyhää teeskentelyä? Kuinka ihmeessä siinä voisi olla, ihmisessä, jonka kaikki pahuus on naulittu ristille Jeesuksen ruumiissa ja Hänen täyteydestään täytynyt ihminen, koko kaikkeuden ytimessä elää Herransa kunniaksi, - eihän siihen täyteyteen sovi muuta kuin Herran pyhyys ja rakkaus! Siksi onkin niin äärettömän tärkeää etsiä elävää vettä ja viipyä sen äärellä juoden ja raviten itsensä jumalillisilla Hengen vaikuttamilla "ravintoarvoilla."

Mitä tekopyhyys voisi olla käytännössä? Onko se sitä, että jokin ihminen pinnistelee äärimmilleen vaeltaakseen hurskaasti, mutta sitten eräänä päivänä hän lankeaa ja kompuroi? Oliko hänen pyhä vaelluksensa turhaa tekopyhyttä ennen lankeemusta? Näin valitettavasti saatamme ajatella, mutta muista kuitenkin, että pyhistä pyhinkin ihminen kompuroi ja tekee virheitä. Kysymys täytyy olla siis jostain muusta.

Haluan meidän löytävän sielustamme herkän ja aran "painikkeen," joka löytyykin meistä jokaisesta. Tämä on omahyväisyys. Tiedän, että suutut, jos tulen koskemaan tai huomauttamaan omahyväisyydestäsi! Tekopyhyys on hyvin läheinen, miltei sama asia kuin omahyväisyys. Ehkä tekopyhyys on omahyväisyyden vaate, jolla se verhoaa likaisen olemuksensa. Tällä voi ratsastaa hyvinkin kauan, vuosikymmeniä, ilman, että kukaan epäilisi yhtään mitään. Mutta totuus salatussa sydämessäsi saattaa olla kuitenkin Jeesuksen sanan

mukainen, Hänen puhuessa fariseusten sielun tilasta kehottaessaan heitä; "pesemään astian ensin sisäpuolelta." (Matt.23:25-26) - Tämä fariseusten sisäinen ylpeys ja kovuus koituivat heille synniksi. Jeesus sanoikin; "Jos te olisitte sokeita, teillä ei olisi syntiä. Mutta nyt te sanotte: 'Me näemme.' Teidän syntinne pysyy." (Joh.9:39-40)

Aito pyhyys ja puhtaus ovatkin siis *sisällisiä* olemuksia, mutta teeskenneltyinä ne ovat vain ulkokuultaista ulkokuoren kiillottamista ja esittämistä.

Tekopyhän ehkä keskeisin tunnusmerkki on kunnian ja maineen itselleen haluaminen. Tähän ollaan valmiina uhraamaan hyvinkin paljon energiaa, tarmoa ja jopa taloudellisia varoja, että näyttäisi mahdollisimman edulliselta oman uran ja korkeimman paikan saavuttamiseksi. Toinen asia on syyttömyytensä julkituominen ja sen tietoisuuden ehdoton varmistaminen. Valitettavasti useat eivät edes näe itessään tätä piirrettä pyrkiessään intohimoisesti määränpäähensä.

Olenkin kummastellut usein sitä, että Jumala avaa ovet monesti vasta sitten, kun ei enää itse tahdo ja oma innokkuus on latistunut. Tästä olen oppinut, että vain Jeesus ja Hänen ihmeellinen armonsa on kannattava voima. Se on ainut ainoa pyhyttä luova lähde jonka äärellä saan jättää omat mieltymykseni, ajatusmallini ja asenteeni syrjään. Huojentaa suunnattomasti kyntää vainiota, jolla ylipäällikkö vastaa miltei kaikesta! Hänen voimassaan, Hänen antamin ymmärryksin, Hänen antamin silmin, Hänen antamin kuulevin korvin, Hänen antamin sanoin, Hänen antamin voitoin, Hänen antamin valtuuksin, Hänen antamin varustuksin, Hänen antamallaan pellolla Hänelle kuuluvana Jumalan lapsena! (tähän väliin tuli kielilläpuhumista...)

Voimme siis nähdä ihmisen, joka on antautunut täysin Jumalan omaksi ja pyhitettäväksi kertakaikkisen uhrin, Jeesuksen kalliin veren kautta, ja siinä omistautuen ja antautuen kokosydämisesti Jumalalle, häneen ei sovi tekopyhyttä. Hän on täynnä Jumalan rakkautta ja siitä ammentaan voimaa, hänen kulkunsa on pyhä Jumalan viitoittamaa tietä. - Ei se ole aina uraputki mahtaviin ja näyttäviin seurakuntavirkoihin. Ei, se voi olla palvelusta ja hoivaamista Jeesuksen kärsivässä seurakuntaruumiissa.

- Jos oma tieni olisi aikoinaan kulkenut tahtomalla tavallani, olisin paistattelemassa päivää jossain hienoine titteleineni, mutta kiitos Herralle, Hän vei minut sinne, missä otetaan kädestä kiinni, nostetaan ylös tielle takaisin ja muistutetaan Jeesuksen riittävästä, kertakaikkisesta uhrista! Tänään en vaihtaisi tätä polkua mistään hinnasta pois! En, koska tämä on ollut ihmeellinen Jumalan siunattu tie! Ei ole ollut minun omahyväisyydestäni rippeitäkään siinä, jos olen jotakuta kyennyt auttamaan. Se on kaikki ollut Jeesuksen hyvää työtä minussa ja kauttani. Siksi annan täyden kiitoksen, kunnian ja ylistyksen Hänelle, joka sen todella on ansainnut! On vain niin suurta Jumalan armoa, että tällainenkin "räpäle" saa tarttua työhön ja toimeen Jumalan elopellolla!

Nyt pyydän sinuakin katsomaan sielusi sopukoihin. Onko Jeesus ehdoton ykkönen, kuningas, Herra, valtias, ikuinen Majesteettisi, elämä, kuolema pyhyys ja puhtaus, onko Hänen vanhurskautensa aurinko saanut valaista sisimpäsi kaikki sopukat näyttäen turhamaisuuden, pelkuruuden, piittaamattomuuden ja vähäisyyden katkeruuden, loukkaantuneisuuden ja

vihamielisyyden kaikki pienimmätkin rippeet..? Tiesithän, että Pyhä Henki paljastaa tämän kaiken? Tiesithän, että tekopyhytemme särkyy kuin hauras lasi Hänen edessään?! – Mutta anna särkyä! Anna Jumalan tulla sydämeesi murtamaan kaikki anteeksiantamattomuudet ja synnin mieltymyksesi. Anna Jeesuksen pyhittävän voiman astua elämäsi muistaen, että lähestyessäsi Jumalaa, Hän lähestyy sinua! ([Jaak.4:8](#)) Siis rukoillessasi Häntä ja avatessasi sydämesi Hänelle, Hän tulee sinuun ja näyttää todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. ([Joh.16:8-11](#)) Tässä Jeesuksen läsnäolossa ja armossa saat kokea, kuin tunnustaessa syntisi, Hänen Verensä huuhtoo sinut täysin puhtaaksi.

*Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin Hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Jos sanomme, ettei meissä ole syntiä, me petämme itseämme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, Jumala on uskollinen ja vanhurskas, niin että antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos sanomme, ettemme ole tehneet syntiä, me teemme hänestä valehtelijan, eikä hänen sanansa ole meissä. [1.Joh.1:7-10](#) [*JKR]*

Viime päivinä olen oikein nautinnolla ja tarmokkaasti perannut Jumalan kanssa sisimpääni ja tehnyt parannusta ([Apt.17:30](#)) asioista, joita Jumalan pyhyys on nostanut esille. Ihan esimerkin mainitakseni, kannoin

tietämättäni loukkaantuneisuutta sydämessäni montaa ihmistä kohtaan. He olivat elämäni aikana loukanneet minua, mutta Jumala vei minut paikalle, jossa tuli selväksi, että tämä katkeruuden siemen on synti. Sellaisia kiven murikoita pyöritellessäni toinen toisensa jälkeen sielustani ulos, tapahtui jotain, mitä en osaa täysin selittää. Pyhyiden Jumala tuli ihmeellisellä tavalla, kosketti ja mursi hellästi, mutta raikkaasti vuosi kausien patoja. Se oli itkua, kuin sieluni ulkopuolelta. Aivan kuin henkeni Jumalan edessä olisi löytänyt yhteen liittyvät kädet, minun ja Jumalan. On siinä tekopyhyteni saanut kenkää tosissaan ja mitä minuun tulee, olen onnellinen, vapautunut ja sydämen pohjasta asti rakastunut Jumalan lapsi! Nauroin ääneen itselleni, että eikö kolmenkymmenen vuoden aikana ehtinyt näitä oppimaan? Aina vain voin oppia lisää ja uutta valtavasta Jumalastani!

Kunpa voisin halata sinua ja kertoa, kuinka rakas sinä olet Jumalalle ja kuinka Hän odottaa sinua kaivaten ja ikävöiden. Tule! Mennään yhdessä riisumaan tekopyhyiden ryysyiset vaatteemme Jeesuksen jalkojen juureen. Hänellä on antaa puhtaat ja valkeat vaatteet lunastusmaksun vastikkeena! Anna Jeesuksen tehdä hyvää sielullesi antaen Hänen irrottaa kaikki synnin kahleesi ja ottaa sinut pelastettujen joukkoon, pyhien joukkoon, jossa mikään ei voi erottaa sinua Kristuksen rakkaudesta! ([Room.8:35-39](#))

Olkoon siunattu tekemämme parannus, Jeesuksen rakkaassa ja pyhässä nimessä!

Pasi Kallio (Solujohtaja/nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaisrk.)